

MÓN JURÍDIC

REVISTA DE L'IL·LUSTRE COL·LEGI DE L'ADVOACIA DE BARCELONA

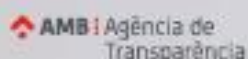
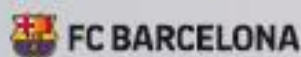
PRIMAVERA DE CONGRESSOS

Núm. 317 · MAIG/JUNY 2018
WWW.ICAB.CAT

#TimelsNow
#Talentfemeni

**PER UNA
IGUALTAT
REAL**

Partners:

1st
**WOMEN
BUSINESS
& JUSTICE
EUROPEAN
FORUM**

XXV EDICIÓ
BARCELONA 24 I 25 DE MAIG

**CONGRÉS DE
RESPONSABILITAT
CIVIL**

**CONGRÉS
DRET
IMMOBILIARI**

BARCELONA,
Dimecres, 23 Maig 2018

NOVEDATS I PROBLEMÀTICA

**V CONGRÉS SOBRE ELS
DRETS DELS ANIMALS**

BARCELONA,
31 MAIG > 1 JUNY
2018

evolució, responsa i futur

enatic DIGICAB

**IV
CONGRÉS
INTERNACIONAL
DE DRET DIGITAL**

L'ACTUALITAT VISTA PELS JUTGES

La independència del poder judicial, el col·lapse dels jutjats i els sistemes de resolució alternativa al conflicte són els tres temes que, en aquesta ocasió, hem plantejat a les magistrades Lourdes Arastey i Montserrat Raga.

LOURDES ARASTEY
Magistrada de la Sala IV (Social) del Tribunal Suprem

Creu que cal posar més èmfasi en la defensa de la independència del poder judicial? O ja se suposa que és així?

Constato l'evidència d'una gran manca de formació general sobre les estructures bàsiques d'un estat de dret. La consolidació del sistema democràtic es fonamenta en la garantia judicial. Malauradament, des de molts sectors, es tracta de posar en dubte la independència judicial utilitzant interessadament arguments fal·laços i creant sospites infundades que socaven perillosament la confiança institucional.

Els ciutadans han de saber que la independència judicial està ben arrelada al nostre país i, al mateix temps, han de ser conscients que la defensa d'aquesta independència és el nucli essencial de la garantia de tots els seus drets. És molt necessari discernir entre la perspectiva jurídica d'un fet i les lectures emocionals, polítiques o de qualsevol altra mena. Només la primera es recolza – i limita – en la llei, les altres formen part de la llibertat de cadascú de nosaltres i, per tant, poden ser infinites i mutables.

La sobrecàrrega de senyalaments ha provocat un col·lapse dels jutjats?

Sens dubte. Cap administració preocupada en matèria de mitjans ha fet una tasca suficient per dotar els jutjats de forma seriosa, constant, coordinada i eficaç. Caldria

preguntar-se, amb sinceritat, quina societat democràtica construïm quan ni es confia en la independència judicial ni es fa res per dotar els jutges de les eines materials escaients. Hi ha companys treballant en situacions deplorables i, malgrat això, han de donar resposta als casos que se'ls presentin, siguin de l'abast que siguin.

Quina opinió li mereixen els sistemes de resolució alternativa al conflicte com a solució per al col·lapse dels jutjats i per afavorir un millor accés de la ciutadania a la justícia?

Sóc Vicepresidenta del Grup Europeu de Magistrats per a la Mediació (GEMME). A tots els Estats de la UE impulsem la mediació com a mecanisme d'accés a la justícia. Però em nego a acceptar que la divulgació i implantació dels ADR dins del sistema de justícia sigui una fórmula per pal·liar el col·lapse dels jutjats. Aquest col·lapse obeeix a la manca de mitjans i la seva exigeix que els poders executius compleixin la seva obligació de dotar pressupostàriament a la Justícia. Dit això, dins de la garantia judicial els ciutadans han de poder obtenir el millor mecanisme de solució del seu conflicte possible i adequat. I la mediació ho pot ser en determinats casos i circumstàncies. Podria afegir que també s'ha de contemplar la idea de fer conscient la ciutadania que a vegades un és responsable del seu conflicte i de la solució al mateix, per la qual cosa els jutges haurien de poder ajudar, a través de la derivació a mediació, a aquesta pressa de control del conflicte per part dels seus protagonistes.

Considera que els operadors jurídics (advocats, jutges, fiscals...) prescriuen o recomanen prou la mediació com a resolució alternativa al conflicte?

"Prou" és un terme relatiu. Si ho comparem amb uns anys enrere, és obvi que s'ha avançat molt. Però, un cop més, falta inversió en estructures internes dins dels jutjats que puguin donar suport a aquestes prescripcions o recomanacions. Aquesta és la via que haurien de seguir les administracions i el legislatiu.

Creu que la ciutadania coneix, ja sigui per part de l'Administració o dels seus lletrats, la figura de la mediació? És partidària de l'obligatorietat de la sessió informativa prèvia?

Cada cop va "sonant" més la mediació, però no crec que la solució passi per l'obligatorietat strictu sensu.

MONTSERRAT RAGA

magistrada amb destí al **Jutjat contenciós administratiu núm.5 de Barcelona** i membre de la **Comissió Executiva de l'Àgora Judicial**

Creu que cal posar més èmfasi en la defensa de la independència del poder judicial? O ja se suposa que és així?

Un dels objectius de l'associació judicial a la qual pertanyo, Àgora Judicial, és precisament la defensa de la legitimitat democràtica del poder judicial. No podem suposar que existeix quan, de manera reiterada, es demana per totes les associacions judicials la reforma del sistema d'elecció dels vocals del CGPJ i els alts càrrecs judicials. En concret, des d'Àgora Judicial, entenem que el sistema de designació parlamentària dels vocals del CGPJ és vàlid en la seva concepció, si bé s'ha pervertit. És necessari canviar el mètode de designació de càrrecs discrecionals i fonamentar-lo en criteris objectius i preestablerts; mentre que els presidents del TSJ, AN i AP haurien de ser elegits entre els seus companys per sufragi directe. Som partidaris de la creació de Consells de Justícia a les CCAA, amb funcions delegades i desconcentrades del CGPJ, i amb una composició on participin representants de les CCAA i del món de la Justícia de la comunitat respectiva. I en darrer terme, entenem que s'hauria de potenciar el paper de les Sales de Govern com a òrgan de govern intern de jutgesses i jutges en les corresponents CCAA.

La sobrecàrrega d'assenyalaments ha provocat un col·lapse dels jutjats?

Les causes són: una manca d'inversió acumulada durant molt de temps (d'acord amb el quadre d'indicadors de la Justícia en la UE de l'any 2014 estem a la cua d'Europa en aquest àmbit), el fet de disposar de la meitat de jutges que la mitjana de la UE i l'anacrònica estructura de l'òrgan judicial que el fa ineficaç. Cal afegir que més del 20% de jutjats espanyols té una sobrecàrrega laboral del 150% i que, malgrat les nombroses peticions fetes, no s'ha fixat una real càrrega de treball. Així, el col·lapse dels jutjats no ho produeix una

sobrecàrrega d'assenyalaments, sinó que és conseqüència de la problemàtica estructural del nostre sistema judicial.

Quina opinió li mereixen els sistemes de resolució alternativa al conflicte com a solució per al col·lapse dels jutjats i per afavorir un millor accés de la ciutadania a la justícia?

Mai els he concebut com una opció per "descol·lapsar". Com a una de les impulsores del Pla de Mediació en els jutjats contenciosos administratius de Barcelona, crec en ells perquè ofereixen la possibilitat de buscar una solució al problema plantejat fora dels rigorosos esquemes processals i judicials, podent posar de manifest tota la varietat cromàtica que duu implícita un conflicte, i no només el vessant jurídic. Si bé, en l'arbitratge, el seu fonament ve de l'especificitat en la matèria. No es pot obviar que estem davant de mètodes de resolució que ofereixen la possibilitat de trobar una solució més ràpida, extrem que pot incentivar la seva elecció.

Considera que els operadors jurídics (advocats, jutges, fiscals...) prescriuen o recomanen prou la mediació com a resolució alternativa al conflicte?

Fa molts anys que en parlem, si bé hi ha un sector important dels operadors jurídics que encara no l'assumeix. Aquesta mancança es fonamenta en la cultura rebuda en relació a la resolució de conflictes, que s'inicia a la mateixa Universitat de Dret. És molt interessant, en aquest sentit, el moviment iniciat per l'anomenat dret col·laboratiu.

Creu que la ciutadania coneix, ja sigui per part de l'Administració o dels seus lletrats, la figura de la mediació? És partidària de l'obligatorietat de la sessió informativa prèvia?

Crec que hi ha un desconeixement de la seva dinàmica i funcionament. No crec en l'obligatorietat de la sessió informativa prèvia. Si ho fem, ho convertim en un formalisme més, i la mediació ha tingut bons resultats quan s'allunya d'estructures no flexibles i protocols.

Quines serien les línies de treball que hauria d'emprendre l'Administració i el poder legislatiu per implementar de forma definitiva els sistemes de resolució alternativa de conflictes?

Quant a l'arbitratge es podria fixar la seva obligatorietat en certes matèries. I pel que fa a la mediació, la seva implementació ha d'anar encaminada a convèncer als diferents agents jurídics dels seus avantatges. Hi ha mancances significatives en l'àmbit del dret públic. Per les potestats exercides per l'Administració, aquestes tècniques tenen un camp d'aplicació més limitat. No obstant això, hi ha certes matèries o elements que conformen una decisió administrativa (discrecionalitat, proporcionalitat...) que ho admetrien. Per impulsar la mediació legislativament i com a part d'un programa de govern, cal començar per l'aplicació d'aquests sistemes alternatius en la mateixa Administració.